

РЕШЕНИЕ

№ 1786

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 19.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12890** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на П. Г. Ч. срещу Заповед № РА-18-25/02.07.2019г. на Главния архитект на Столична община, с която на основание чл.57а, ал.3 ЗУТ е разпоредено премахването на незаконосъобразно поставения преместваем обект „Лек метален навес“ пред търговски обект – кафе аперитив, находящ се в жилищна сграда, изградена в УПИ III-104, кв.11Б по плана на [населено място], м.“О. купел“, с административен адрес: [населено място],[жк], ул.“659“ № 3.
В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е незаконосъобразно издадена, от некомпетентен орган, при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Общински строителен контрол“, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли оспорването и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

След като се запозна с жалбата, становището на ответника и с приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна :

При извършена на 15.08.2016г. проверка на място и по документи от служители на

Дирекция „Общински строителен контрол“ при Столична община е установено наличието на обект „Лек метален навес“ пред търговски обект-кафе аперитив, находящ се в жилищна сграда в УПИ III-104, кв.11Б по плана на [населено място], с административен адрес[жк], ул.659 № 3.

За резултатите от извършената проверка е съставен Констативен акт 26/30.05.2019г., връчен по реда на § 4 от ДР на ЗУТ. От констатациите в акта се установява, че навесът е с размери : дължина 4.00м., широчина около 3.30м. и височина около 3.50м. при фасадата на сградата и 2.20м. в по-ниската му част. Установено е че търговският обект, пред който е ситуиран навесът е собственост на Т. Ч. и се ползва от ЕТ „Г.-С. Ч.. В законоустановения срок от едноличния търговец е депозирано възражение срещу съставения констативен акт, в което изразено несъгласие с него.

В хода на събиране на доказателства е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, от заключението на която се установи, че навесът представлява метална конструкция, монтирана пред витрината на функциониращ търговски обект, с размери дължина 4.00м., широчина около 3.30м. и височина около 3.50м. Вертикалните стойки са от метални квадратни профили, закрепени към тротоарните плочки с метални планки и метални болтове, както и от стойки забити в земята. Върху стойките е монтирана метална конструкция от метална конструкция, монтирана от надлъжни и напречни метални профили. Горната метална конструкция допълнително е укрепена към фасадата на сградата на височина 3.5.м. и в другата посока лежи метални стойки с височина 2,30м.. върху част от горната метална конструкция е монтирана подвижна слънцезащитна винилова тента. Към горната конструкция от северната и южната страна на металната конструкция са монтирани две хоризонтални конзолни рамки, които допълнително са закрепени към фасадата на сградата посредством болтове представляващи квадратни метални профили, заварени към основата на конструкцията. Около северната и южната страна на конструкцията са посадени лози-асми като конструкцията и конзолите служат за опора на асмите. Според заключението на експерта, обектът е леко съоръжение, което може да бъде демонтирано като това се осъществява като се освободи от планките на терена и конзолите от фасадата на стената. По този начин навесът премести като при това земята ще запази субстанцията си , без да се изменя начена на нейното ползване. Също така преместването позволява навесът да бъде монтиран на друго място със същото или подобно предназначение.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна - адресат на оспорената заповед, в законоустановения срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена от компетентен орган – Главен архитект на Столична община по силата на делегирани, на основание § 1, ал. 3 от ПР на ЗУТ и заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. и Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019г. на кмета на Столична община, правомощия по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по

чл.59, ал.2 АПК, доколкото специалният закон не поставя различни изисквания към формата и съдържанието на акта.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да ограничили правото на защита на оспорващия и да са преградили възможността му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Фактът, че констативният акт и заповедта са връчени на съпругата на оспорващия, която освен това е и ползвател на търговския обект, не опорочават процедурата по връчване, по начин по който да доведе до незаконосъобразност на процесната заповед, респ.до нейната отмяна.

По съществуването на спора настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена при съобразяване на материално правните норми.

От приетото и неоспорено от страните експертно заключение, се установи, че процесният обект не е трайно прикрепени към терена. С оглед конструкцията, начина на изпълнение и поставянето му, демонтирането няма да доведе до разрушаването му като същото позволява да бъде преместен на друго място, без да бъдат разглобявани. С оглед това, съдът приема, че навесът има характера на преместваем обекти по см. на легалната дефиниция, дадена в т.80 на § 5 ДР ЗУТ, особено след като не е трайно прикрепен към повърхността, съгласно която "Преместваем обект" е обект, предназначен за увеселителна, търговска или друга обслужваща дейност, който може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя.

Предвид характера на обектите на заповедта, спрямо тях са приложими разпоредбите на чл.56 – 57а ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/, приета с Решение № 717 на СОС по Протокол № 71 от 06.11.2014г., в сила от 06.11.2014г.; изм., доп. и попр. с Решение № 1 по Протокол № 75 от 22.01.2015г., изм. и доп. с Решение № 495 по Протокол № 86 от 23.07.2015г.

Съгласно разпоредбата на чл.56, ал.1 ЗУТ върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други), въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет по чл.56, ал.2. Основанията за издаването на заповед по чл.57а, ал.3 ЗУТ са алтернативно изброени в ал.1 на същата разпоредба като наличието на едно от тях е достатъчно основание за издаване на заповедта по ал.3. В случая органът се е позовал на основанието по т.1 – без разрешение за поставяне.

Оспореният акт съответства и на целта на закона, а именно недопускане държането на

обекти чл. 56, ал. 1 от ЗУТ при наличие на основание, установено в чл.57а, ал. 1 от ЗУТ за тяхното премахване.

С оглед изложените съображения, съдът намира заповедта на Гл.архитект на Столична община за премахване на процесния обект като материално законосъобразна, издадена от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила следва да бъде оставена в сила.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, оспорващите следва да бъде осъдени да заплатят солидарно на ответника сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определена съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискана и доказана.

Водим от горното, Административен съд София град 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Г. Ч., срещу Заповед № РА-18-25/02.07.2019г. на Главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА П. Г. Ч., с ЕГН [ЕГН], да заплати в полза на Столична община сумата от 100 (сто) лева представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: